

NS Ziņu biļetens

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1090

03.02.2024 (135)

Mihaels Kūniens (Michael Kühnen)

Otrā revolūcija I sējums: Ticība un cīņa

3. daļa

NACIONĀLSOCIĀLISMA IDEJA

Nacionālsociālisma ideju izteikt vārdos ir viens no visgrūtākajiem jautājumiem:

"Nacionālsociālisms ir tautas griba dzīvot, kas iemiesota partijā."

Ar šo teikumu es faktiski varētu noslēgt nodaļu, jo tajā ir pateikts viss svarīgākais. Šajā definīcijā jau ir ietvertas idejas par Volksgemeinschaft, autarķiju un plānveida ekonomiku, par Lielo Vāciju, par rasi un Lebensraum. Nacionālsociālistam programmas nav dogmas, bet gan izdzīvošanas palīgīdzekļi, kas kalpoja tikai vienam mērķim:

Nodrošināt vācu tautas un baltās rases nākotni!

Tomēr, ja es tagad izklāstīšu visu nacionālsociālistisko ideju, es uzreiz uzsveru, ka es nevēlos radīt jaunu dogmu vai pārrakstīt NSDAP programmu. Es arī nevēlos izstrādāt ideoloģijas vēsturi, kas aprobežotos ar laika posmu no 1920. līdz 1945. gadam, bet savos apsvērumos iekļauju garo aizlieguma periodu un šodienas nacionālsociālistiskās kustības sekas.

Nacionālsociālisma idejas centrā ir zināšanas par Volksgemeinschaft. Volk ir skaitliski vislielākā dabiskā sistēma, kurai mēs joprojām varam izjust spontānu lojalitāti, "piederības" sajūtu. Šī piederības izjūta dabiski attīstās, sākot no mazākās organiskās cilvēku kopienas šūnas - ģimenes - līdz klanu, ciemam, pilsētai, reģionam un visbeidzot tautai. Ja šī tautas dabiskā struktūra ir klātesoša un neskarta, šī tauta ir laimīga, tajā valda pārliecības un pašpārliecinātības sajūta, pat slikti laiki tiek pārvarēti ātri un būtībā nesāpīgi. Tikai tāpēc, ka nacionālsociālismam izdevās radīt un veidot Volksgemeinschaft, tas sešus gadus varēja piedāvāt visai pasaulei apņēmīgu pretestību. Nacionālsociālistiskā valsts nesabruka, un līdz pēdējam brīdim nenotika tautas sacelšanās. Tikai līdz ar skaidru militāro sakāvi tauta sabruka, izsmelta bumbu, terora un melu barjeras. Kopš industriālās revolūcijas sākuma šī tautas un dzimtenes sajūta, apziņa par savu piederību nacionālajam veselumam arvien vairāk tika aprakta. Tā vēl bija dzīva līdz Pirmā pasaules kara sākumam, bet pēc tam izsīka.

Tika zaudēta arī piederības sajūta tuvākajam dzīves lokam, jo pieauga mobilitāte un moderno pilsētu neglītums pat neļāva šādām sajūtām rasties. Paplašinātā ģimene izjuka, un mūsdienās pat nukleārā ģimene vairs netiek uzskatīta par modernu. Visi pamati, uz kuriem var balstīties vesela valsts, ir sabrukuši vai pakļauti tumšo spēku triecieniem. Jo tās nekādā ziņā nav tikai attīstītas industriālas sabiedrības neizbēgamās norises; šo dabiskās kārtības mehānismu sabrukumu veicina un daļēji vada slēpts pasaules ienaidnieks, par kuru tiks runāts vēlāk. Dabiskās kārtības sabrukumu mēs varam vērot objektīvi. Bezpalīdzīgi žēloties par to, kā tas ir ierasts buržuāziskajās aprindās, ir muļķība; ignorēt to, kā to labprāt dara nacionālās noņemnes völkisch zinātnieki, ir muļķība.

Mēs nevaram, līdzīgi kā dažas autoritāras izglītības diktatūras, apmesties uz šo pamatu paliekām un valdīt ar ieroci plaukstā! Mēs vēlamies izmantot visur jūtamās ilgas pēc dabiskas un drošas kārtības, lai šos pamatus radītu no jauna. Mēs vēlamies radīt kaut ko jaunu, nevis pārvaldīt vecā paliekas! Tādējādi mēs neesam pieķērušies valstij un tās formai (autoritārai), bet mūsu ideja ir vērsta uz visu tautu, ir totalitāra.

Nacionālsociālisms sevi uztver kā völkisch, nevis autoritāru pasaules uzskatu, tāpēc tas ir arī revolucionārs, nevis konservatīvs! Nacionālsociālisms ir savdabīgs elites apziņas un masu kustības sajaukums. Patiesībā tās abas ir savstarpēji izslēdzošas, un tomēr šeit mēs atrodam tikai vienu no daudzajām šķietamajām pretrunām, kas ļauj nacionālsociālismam sasniegt savu unikālo ietekmi un dinamismu. Tas, ka nacionālsociālistiskajā kustībā cilvēki ir nevis vienādi, bet vienlīdz vērtīgi, ka no pamatskolas skolnieka līdz studentam visi viens otru ciena un respektē, ka mēs nepazīstam nekādu lepnumu par statusu, bet tikai beznosacījumu sadraudzību, ka tāpēc - īsi sakot - nākamā nacionālā kopiena nacionālsociālistiskajā kustībā ir jau iepriekš izveidota, tas ir tas, kas padara šo kustību tik pievilcīgu jau-

niešiem un tiem, kuri jūt, ka viņu dzīvī kaut kā pietrūkst. Taču tas izskaidro arī vēl vienu kustības principu:

Nacionālsociālistu kustība pretendē uz vienīgo un neierobežoto varu Vācijā!

Tā bija taisnība gan vakar, gan šodien un rīt. Nacionālsociālisms nav partija, kas vēlas nākt pie varas, lai īstenotu kādu programmu, bet tā sevī iemieso nākamo kopienu, kas vai nu pilnībā sevi apliecina, vai vispār ne. Nacionālsociālisma traģēdija bija tā, ka Ādolfs Hitlers nespēja to panākt, bet noslēdza paktu ar reakciju un upurēja Ernstu Rēmu. Nacionālsociālistiskā revolūcija cieta neveiksmi nevis 1939. gadā, sākoties karam, nevis Staļingradā un nevis beznosacījumu kapitulācijas dienā, tā cieta neveiksmi otrās revolūcijas atteikšanās dēļ un 1934. gada 30. jūnijā notikušās uzticamāko nacionālsociālistu bezjēdzīgās upurēšanas dēļ!

Šodien šis princips ir jāievēro vēl stingrāk nekā toreiz. Nacionālsociālisti ievēro demokrātijas likumus, bet viņi neslēpj, ka nepieļaus nekādu opozīciju, kad paši būs pie varas. Opozīcija nacionālsociālismam ir opozīcija tautai, tātad nodevība pret tautu!

Partijai, kas pieprasa sev neierobežotu un vienīgo varu valstī, kas pieprasa sev tiesības veidot nākotnes valsti kustības nozarēs jau cīņas laikā, šādai partijai ir nepieciešams īpašs organizācijas princips. No visām citām partijām atšķiras uzdevumi, ko nacionālsociālistiskā kustība izvirza pati sev: Nacionālsociālistiskā partija ir viena no galvenajām uzdevumiem, ko tā izvirza, - jau kustības rindās samierināt visus tautas strāvojumus, šķiras un slāņus, iekarot tautas sirdis, izglītēt šo tautu un veidot jaunā Reiha modeli. Lai to visu spētu paveikt, savulaik Ādolfs Hitlers savai kustībai - Nacionālsociālistiskajai vācu strādnieku partijai - radīja Führerprinzip, labāko atlases, personīgās iniciatīvas un atbildības, disciplīnas un kārtības principu. Tas ir pēc būtības militārs princips, kas gadu tūkstošiem ilgi ir sevi pierādījis vislielākajā ārkārtas situācijā, ar kādu var saskarties cilvēki un nācijas: **Karš**.

Pat demokrātiska valsts neatsakās no šī principa, kad runa ir par militāro jomu. Bet vai demokrāti patiešām uzskata, ka miera problēmas ir mazākas nekā kara problēmas, ka līdz ar to anonīmais vairākuma lēmumu pieņemšanas princips, ko viņi priekšroku dod līdera principam kā "labāku", šeit nav piemērots? Ja nē, tad kāpēc viņi "nedemokratizē" armiju, tāpat kā "demokratizēja" politiku? Kāda biedējoša un liekulīga nekonsekvence!

Es uzskatu, ka militārā līdera princips ir pārāks par demokrātijas bezatbildīgajiem nejaušajiem lēmumiem, un aicinu to pārcelt uz valsts sfēru. Tas ir godīgi un konsekventi. Savukārt demokrāti apgalvo, ka vairākuma lēmumi ir svēts un pārbaudīts kārtības princips, kam jābūt neaizskaramam. Šī principa pretiniekus vajā un ieslo-

ga cietumā, taču viņi nekad neiedomātos vadīt savu armiju vai policiju saskaņā ar šiem svētajiem principiem.

Es nopietni jautāju jums, demokrāti:

Kur ir atšķirība, piemēram, starp militāro jomu un valsts ekonomikas pārvaldību, kuru jūs dedzīgi "demokratizējat"? Vai jūs domājat, ka ir vieglāk vadīt armiju nekā valsti? Vai arī jūs pārāk labi zināt, ka diez vai kāds no jums spētu noturēties pie barotavas, ja jums būtu jāuzņemas personīga atbildība par saviem nepareizajiem lēmumiem? Vai jūs nebaidāties, ka viss jūsu nožēlojamais diletantisms nāktu gaismā, ja jūs vairs nevarētu paļauties uz nekādiem vēlēšanu lēmumiem, valdes sēdēm vai parlamenta frakciju rezolūcijām, bet būtu godīgi jāskatās tautai acīs? Jūs vairs nezina, kas uzrunā tautu, jūs vairs nerunājat ar cilvēkiem, bet gan ar televīzijas objektīviem, jūs neizsakāt savu godīgo viedokli, bet gan uzklausāt nezinātāju simpātijas! Jūs, demokrāti, esat vispretīgākie radījumi, kādi jebkad ir vadījuši tautu! Jaunieši nacionālsociālistu kustības rindās to jūt un spļauj uz jums!

Protams, ideāla kārtības principa nav, un nacionālsociālistiskajam fīrera principam jo īpaši bija jāsasakarā ar vienu būtisku grūtību - **spējīgas līderu elites** izkropšanu.

Kopš Ādolfa Hitlera nāves vairs nav "fīrera". Pēc kara ir tikai fīrera atdarinājumi, izkropļoti savas iedomības tēli! Nacionālsociālistu pagrīdes organizācija **NSDAP/AO (Auslands- und Aufbauorganisation der NSDAP)** paziņo, ka kopš Ādolfa Hitlera nāves neviens vairs nevar pretendēt uz autoritāti, kas dabiski piederēja Fīreram, pamatojoties uz viņa ģenialitāti, ka būt politiskajam līderim nozīmē nest lielāku atbildību, parādīt lielāku veikspēju un upurēties vairāk nekā citi.

NSDAP/AO rindās fīrera princips tiek īstenots vistīrāk, iespējams, labāk nekā pat Trešajā reihā. Šīs pagrīdes kustības rindās veidojas kaujinieku elite, kurai drīzumā var nākties uzņemties atbildību par mūsu tautu, par kuru šie cīnītāji vēl šodien iet cauri okupācijas republikas cietumiem. Šeit veidojas jauna tipa cilvēks, kuram nav nekā, bet nekāda sakara ar Rietumvācijas rumpja valsts korumpētajiem, atbildības bailīgajiem "augstajiem" ierēdņiem. Jaunie kungi būs stingri, lepni par savu pārliecību un upuriem, kas viņiem bija jāsamierinās; viņi mīlēs savu tautu un nenodos to; viņi iepazīs nabadzību un izmisumu, bet būs iemācījušies, ka griba visu piespiedīs. Viņi būs rūdīti vajāšanās, viņi zinās un stāsies pretī saviem pretiniekiem: **VIŅI IR JAUNĀ VĀCIJA!**

Nacionālsociālistu ideja par Volksgemeinschaft ietver pilnīgi atšķirīgu revolūcijas ideju, nekā to savulaik pauda demokrātija un joprojām pārstāv boļševisms. Kad mēs, nacionālsociālisti, runājam par revolūciju, mums runa nav par nekritisku slepkavošanu, nevis par asinsizliešanu un veco rēķinu kārtošanu, bet gan par pilnīgi jaunu sākumu, par visu vāciešu izlīgumu vācu valstī. Nacionālā sacelšanās

1933. gada 30. janvārī pagāja bez neviena izsistā loga stikla. Tā noteikti bija viena no spēcīgākajām revolūcijām pasaules vēsturē, bet noteikti arī vismazāk asiņainā - to nevar salīdzināt ar 1789. gada demokrātu vai 1917. gada boļševiku Oktobra revolūcijas asiņainību!

Šis princips attiecas arī uz mūsdienu nacionālsociālistu kustību. Mūsu Otrā revolūcija būs liels izlīguma piedāvājums, kas aptvers visus vāciešus! Vispārēja amnestija iztukšos cietumus, ikvienam tiks dota iespēja pierādīt sevi jaunajā visu vāciešu valstī - gan bijušajiem noziedzniekiem, gan vakardienas politiskajiem pretiniekiem. Tikai tad, kad šī uzticība būs pievilta, viņi uzbruks, kā tikai nacionālsociālisti var uzbrukt: **Ātri, skarbi, nežēlīgi un pamatīgi!**

Noziedzība tiks enerģiski apspiesta, augstie un nacionālie nodevēji nošauti, pretvācu spēki apkaroti. Buržuāziskās jurisdikcijas vietā stāsies jauna, revolucionāra tiesu sistēma, kas saskaņā ar Tautas tiesas statūtiem vadīsies tikai pēc viena principa:

TAS, KAS IR PAREIZI, IR TAS, KAS IR LABS VĀCU TAUTAI!

Protams, mēs, nacionālsociālisti, esam mācījušies no 1945. gada sakāves. Šodien mēs zinām, ka zaudējam tāpēc, ka 1933. gada nacionālajā trakumā mēs neņēma vērā, ka izšķirošais pretinieks joprojām ir dzīvs: **reakcija!**

Tā bija reakcija, kas galu galā sakāva nacionālsociālismu, padarīja neiespējamu uzvaru pasaules karā ar nodevības bezdibeni un tādējādi iedzina vācu tautu lielākajā katastrofā tās nesenajā vēsturē: **sabrukumā.**

Jauno nacionālsociālistu sirdīs šodien deg naidis pret reakciju, pret to buržuāzisko konservatīvo kliku, kas prot tik veikli pielāgoties un kas pat pēc atkārtotas uzvaras atkal ieplūdīs kustības rindās, lai, kad liktenis draudēs pavērsies, to iedzītu bezdibeni. Tas vairs nedrīkst atkārtoties; tūkstošiem jaunu cīnītāju, kuri zina, kas ir likts uz spēles, iestājas par šo zvērestu!

Mēs, nacionālsociālisti, vairs neuzticēsimies šai grupai un neizmantosim viņu pakalpojumus. Buržuāzijas vieta ir vēstures mēslu kaudzē, bet nākotne pieder revolucionāriem! Mēs visi, nacionālsociālisti, vācu patrioti un brīvības cīnītāji, apliecinām otrās revolūcijas ideju. To, ka vācu brīvības kustība var sagraut boļševismu, mēs pierādījām 1933. gadā; ka tā uzvarēs arī reakciju, lai pabeigtu vācu revolūciju, tas ir Ernsta Rēma mantojums, ko piepildīs jaunās paaudzes brīvības cīnītāji.

Nacionālsociālisti ir sociālisti, t.i., viņi tiecas pēc nacionālā vācu ceļa uz sociālistisku kopienu. Tādējādi viņi tiecas pēc divu lielo mūsu laika revolucionāro strāvojumu - nacionālisma un sociālisma - saplūšanas. Kamēr buržuāziskie na-

cionālisti un revolucionārie sociālisti viens pret otru nostāsies kā nesamierināmi ienaidnieki, tikmēr kapitālistiskā sistēma izmantos šo naidīgumu savai izdzīvošanai. Tikai revolucionāra kustība, kas izmanto nacionālā jautājuma sprādzienbīstamību tikpat enerģiski, cik enerģiski iestājas par maznodrošināto interesēm, spēs pārvarēt šo sistēmu. Sociālisms nav šķiru cīņa. Sociālisms ir visu tautas šķiru un slāņu kopīga cīņa par cilvēka cienīgu dzīvi!

Nākotnes problēmas ir milzīgas. Tās var atrisināt tikai tad, ja visi būs vienoti :

Uzņēmējs un strādnieks, students un māceklis, darbinieks un zemnieks, kurus vieno vienotas, visaptverošas kustības tērauda saite, kuras eksperti meklē reālus risinājumus, nevis padara problēmas par līmi. 80 miljonu nācīgas darbaspēks, tā izgudrotība, čaklums, ko izmanto visu vāciešu interesēs - tas ir vācu sociālisms!

Marksistiem ir aizdomas, ka kapitālistiskās sistēmas velns ir privātīpašums uz ražošanas līdzekļiem. Viņi nacionalizē un tādējādi uzskata, ka ir atrisinājuši problēmu, palīdzējuši izlauzties labākai nākotnei. Taču būtībā viss paliek pa vecam:

Izejvielas ir dārgas un trūkst, cilvēkiem nav vēlēšanās strādāt, milzīgs plānošanas aparāts pieņem dārgus un nepareizus lēmumus, ekonomiskās problēmas pārvēršas pastāvīgās krīzēs. Neviens marksistu vadīta ekonomika nav izrādījusies spējīgāka par Rietumu kapitālistiskajām sistēmām. Daudzi secina, ka kapitālisms ir labākais, un pazemīgi pieņem tā krīzes.

Vai jūs patiešām esat visu aizmirsis?

Tas, ka nacionālsociālisms tikai divu gadu laikā no ielām aizveda sešus miljonus bezdarbnieku, ka streiki nenotika un vācu strādnieks pirmo reizi bija vienlīdzīgs pilsonis, nevis ekspluatēts proletārietis, ka uzņēmēji palika savu rūpnīcu īpašnieki un centralizēta ekonomikas vadība un vadība tomēr nodrošināja taisnīgumu; ka strādnieki pirmo reizi varēja masveidā doties uz ārzemēm, ka sociālie pabalsti bija priekšzīmīgi, ka visas profesijas tika respektētas un neviens uz citiem nelikās negatīvi noskaņots par it kā melno darbu; ka svarīgs bija darba rezultāts, nevis skolas beigšanas diploms; ka Vācijas ekonomika darbojās ar pilnu jaudu, bet nebija vajadzīgi ārvalstu strādnieki; ka Vācija bija neatkarīga no pasaules kapitālistiskās ekonomikas un tomēr visiem klājās labi; vai jūs, vācieši, to visu esat aizmirsuši? Tas bija vācu sociālisms, tikai sešu gadu nacionālsociālistiskās valsts miera sasniegums!

Es neesmu teorētiķis, un es nevēlos tāds būt. Mans nolūks nav iepazīstināt ar nacionālsociālistisko ekonomiku. Tomēr es vēlētos īsumā izgaismot dažus punktus, kas veido nacionālsociālistiskās tautsaimniecības attīstību. Galvenais punkts ir korporatīvās valsts ideja. Nacionālsociālisms nenoliedz dažādu slāņu un šķiru

pastāvēšanu un to atšķirīgās intereses. Tomēr tas neseko marksisma apgalvojumam, ka galu galā tikai divām šķirām - buržuāzijai un proletariātam - ir jākonfrontē un jācīnās savā starpā. Tāpat tas neseko kapitālistu argumentam, ka visu cīņai pret visiem, ko sauc par "brīvo spēku spēli", automātiski jānoved pie labākā un taisnīgākā risinājuma.

Nacionālsociālisms uzskata, ka vispārēja ekonomikas kontrole ir nepieciešama, lai nepieļautu, ka dārgi nepareizi lēmumi iziet ārpus kontroles, lai novērstu, ka tiek ražotas pilnīgi nevajadzīgas lietas, bet citas netiek ražotas, jo tas nebūtu finansiāli izdevīgi. Lai vispārējā kontrole būtu iespējama, nacionālsociālismam ir jālikvidē "brīva spēku spēle", pašreizējais ekonomikas haoss. Visas jau pastāvošās profesionālās apvienības un interešu grupas tiks iekļautas lielās objektīvi organizētās iestādēs - korporācijās, kurās vienlīdzīgi būs pārstāvēti darba devēji, darba ņēmēji un nacionālsociālistiskās kustības pārstāvji. Turpmāk individuālā pilsoņa līdzlēmšana un līdzatbildība notiks caur šīm korporācijām, nevis caur partijām, kas savā starpā cīnās un viena otrai traucē.

Cilvēki nepiedzimst partijās, bet dzimst ģimenē, aug pilsētā, ciematā, reģionā un lielāko dzīves daļu pavada savā darbavietā. Tie ir dabiski sabiedrības organizācija, kuros indivīdam var un vajag izteikt savu viedokli. Partijas ir kaut kas nedabisks, šķeļošs. Tās ir anahronisms! Tomēr tieši ar šo korporāciju starpniecību notiek visas valsts ekonomikas plānošana un kontrole. Marksisma ekonomiskās politikas atslēga ir ražošanas līdzekļu īpašumtiesības. Plānošanas haoss komunistiskajās valstīs ir pietiekams pierādījums šīs idejas nepareizībai.

Kapitālistiskās ekonomikas politikas atslēga ir "brīva spēku spēle". Rietumu ekonomikas pieaugošā krīze atspēko arī šo ideju. Savukārt nacionālsociālistiskās ekonomiskās politikas atslēga ir vara rīkoties ar ražošanas līdzekļiem. Tas nozīmē, ka attiecīgajam uzņēmējam ir jāpakļaujas valsts plānošanas lēmumiem, kas tika izstrādāti savstarpēji vienojoties korporācijās, un tādējādi viņam vairs nav brīvas rīcības spējas pār saviem ražošanas līdzekļiem, bet viņš joprojām ir īpašnieks, tāpēc viņš joprojām ir ieinteresēts labi un lēti strādāt, lai labi nopelnītu.

Tas ir mūsu risinājuma modelis - vācu sociālisms:

Ekonomiskā plānošana, kas arī turpmāk dod iespēju privāti organizētai valsts ekonomikai brīvi attīstīties - valsts plānošanas lēmumu ietvaros. Tikai tad, ja uzņēmējs pārkāpj robežu, izņēmuma kārtā, konsultējoties ar viņa korporāciju, var tikt iecelts valsts pilnvarotais. Tomēr jebkurā gadījumā privātīpašums paliek neskarts; tas ir labi funkcionējošas tautsaimniecības dzinējspēks. Šādi veidota tautsaimniecība nodrošina, ka visas valsts dzīves jomas var tikt virzītas vienā virzienā.

NS KAMPFRUF
KAMPFSPRITZE DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITSPARTEI AUSLANDS - UND AUFBAUORGANISATION
Number 100 Ausgabe 1975 26. April 2012 (133)

Der Kampf geht weiter !

Seitig haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung stehen als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abendzeit von Movement, Vorbereitung, Verfügung und Vernehmung haben nicht ausgereicht, den Kern der gesamten Idee unseres heilig gehaltenen Führers Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin sehr aktive, aktive und konstruktive Menschen. Sie haben an der Erhaltung unserer weißen Völker. Die Bewegung ist eine starke geworden, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute auch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vornehmste Gegner ist eben dabei, den Völkermord - gegen alle weißen Völker (?) - zu begehen. Seine Mittel sind Erziehung, Überwachung und Kameradschaft.

Ob "legal" oder "illegal", ob in "Kampfbüro" oder im "Strassenkampf", ob mit Propagandamaterialien bewaffnet oder auf einem Schiffsfeldzug auf hoher See, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gerdhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

NS Ziņu biļetens
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Priekšējais ziņojums
Intervija ar Molliju
Trešā daļa

NSK: Jūsu pašreizējie projekti acimredzot ir saistīti ar filozofiju un mākslu.

Lūdzu, raksturojiet savu vidokli par šādu tēmu ietekmi politikā.

Mollija: Es joprojām cenšos atjaunināt fotogrāfiju, bet pārsvāri esmu koncentrējusies uz Adolfa Hitlera un cilvēces armiju (www.mourningthoscient.com/truth.htm). Šobrīd man ir 21 lappuse, un man vēl ir tik daudz darāmā. Otrā pasaules kara izpēti ir absolūtas informācijas mūsu lauks. Tu meklē informāciju par vienu lietu un atrodi vēl divas lietas, kas jāpēta. TA ir tāda kā arheoloģija sajūta, kas izrauko apņemtu pagātni. Pagātni, kuru viņi nevēlējies izvērt gaismā. Mēs varam vēlreiz pateikties internetam par informācijas un atbildes plūdiem. Ocas gaitā ir parādījusies izkārtojti retas lietas no dažādām vietām

 the NEW ORDER
Number 179 (133) Ausgabe 1975 April 26, 2012 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and dehumanization have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. He means not only White immigrants, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerdhard Lusch

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

**NSDAP/AO ir pasaulē lielākais
Nacionālsociālistu propagandas piegādātājs!
Drukāti un tiešsaistes periodiskie izdevumi daudzās valodās
Simtiem grāmatu daudzās valodās
Simtiem vietņu daudzās valodās**

SS Defender
against Bolshevism
by Reichführer SS Heinrich Himmler

Translated from the SS Original

Julius Streicher Der Hitlers Fäulnis Buch

The Poisonous Mushroom

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

Reichlich Bekannt

Hitler in Italy

English / German Italian / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

Theodor Fritsch

The Sins of High Finance

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe im Bild

English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!